

РЕШЕНИЕ

№ 1162

гр. Пловдив, 16.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛОВДИВ, XI ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на осми март през две хиляди двадесет и трета година в
следния състав:

Председател: Таня Асп. Георгиева - Точевска

при участието на секретаря Златка Ем. Димитрова
като разгледа докладваното от Таня Асп. Георгиева - Точевска Гражданско
дело № 20225330117827 по описа за 2022 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са обективно съединени иски с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от Кодекса на труда, вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ и 86 от ЗЗД.

Ищецът З. Н. Л., с ЕГН: *****, с адрес за призоваване: гр. Пловдив, ул. „*****” № ***, чрез адв. Б. П., е предявил срещу Детска ясла № *** „В. д.“, с адм. адрес: гр. П., бул. „В*****” № *****, представлявана от Директора В. М. обективно съединени иски да бъде признато за незаконно уволнението на ищеца, извършено със Заповед № ***** г. на директора, с която ТПО между страните е прекратено на осн. чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ, да бъде възстановен ищецът на заеманата преди уволнението длъжност „*****” и да му бъде присъдено обезщетение за оставането му без работа вследствие на незаконното уволнение за период от пет месеца, от ***** г. до ***** г. в размер на 5 778, 50 лева, на база последно получено БТВ от 1155, 70 лева за м. *****г., ведно със законната лихва върху тази сума от завеждане на ИМ до окончателното ѝ плащане. Претендира разноси.

Твърди се, че между страните е съществувало трудово правоотношение, като ищецът заемал длъжността „*****” в ответната ясла. Със заповед № ***** г. на директора ТПО между страните било прекратено на осн. чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ, считано от ***** г.

Твърди се уволнението да е незаконосъобразно извършено, поради следното:

Заповедта била издадена в противоречие с разпоредбите на чл. 333 от КТ, тъй като ищецът се ползвал с предварителна закрила при уволнение – същият бил с трайно намалена работоспособност, установена с ЕР на ТЕЛК, поради общо заболяване - захарна болест – ***** . Твърди преди уволнението му разрешение от инспекцията по труда да не е искано.

Също така се твърди съкращаването на щата да не е реално, като задълженията на ищеца били възложени на друго лице, работещо в детската ясла. Твърди последното БТВ за пълен раб. месец преди уволнението му да е в размер на 1155, 70 лева за м. *****г., както и да е останал без работа от уволнението и до момента. Ето защо се моли исковете да се уважат. Претендира разноси.

В срок е постъпил писмен отговор от ответника, чрез пълномощника адв. В. М., с който се взема становище за допустимост на исковете, но същите се оспорват като неоснователни.

Признава се между страните да е съществувало ТПО, ищецът да е заемал посочената длъжност и с оспорената заповед ТПО да е прекратено на посоченото в нея основание.

На първо място се оспорва ищецът да е останал без работа след уволнението, като се твърди да му е била предложена работа в същата детска ясла на друга длъжност – като *****, както и в друга детска ясла - № *****, „Д. с.“, също като *****, която и към момента била свободна. Предлага се споразумение на ищеца в този смисъл.

На следващо място се оспорват твърденията на ищеца досежно искането на разрешение от ДИТ във връзка със закрилата, която ползва. Твърди се да е изискано от работодателя и мнение на ТЕЛК, и разрешение на ДИТ, като инспекцията е отложила на два пъти произнасянето си до получаване на мнение на ТЕЛК, което също било изискано два пъти поради забавяне от тяхна страна. Полученото мнение на ТЕЛК се различавало от решението на ТЕЛК по трудоустройство на ищеца. В решението по трудоустройство от *****г. била посочена като противопоказана тежка физическа работа, а в това от *****г. било добавено и психо-емоционално напрежение. Излагат се съображения за това, че съгл. мед. документация на ищеца са му противопоказани вдигане и пренасяне на тежести. Сочи се, че при започване на работа той е бил напълно здрав, а съгл. дл. му х-ка за ***** той има задължения за товарене и разтоварване на стоки и материали.

Сочи се, че ищецът е злоупотребявал с положението си на трудоустроен, заключвал се по цели часове, по 5-6 часа в работното си помещение, където стоял и отказвал да полага труд. През останалите един-два часа от работното си време реагирал грубо и остро на всяко възлагане на работа, отказвал да мете листа в двора, на *****г. при възлагане лично от директора да ги измете и псувал и обиждал. Не допускал да му правят забележки, ставал груб, агресивен, крещял, като целият персонал на детското заведение е ставал свидетел на поведението му. Държал се грубо и агресивно със заместващата директора медицинска сестра – С. Т., и отказвал да изпълнява възложените от нея задачи. Същият постоянно отсъствал поради болнични, което наложило наемане на външна фирма, която да извършва възложените му по дл. х-ка дейности, вкл. за дребните ремонти. Твърди се от ответника да не е вярно, че щатна бройка на ищеца е преобразувана в „*****“ (такива твърдения в исквата молба няма), а че този щат е разкрит на *****г., чрез преобразуване на щатната бройка за „*****“. Това било наложено поради отказа на ищеца да изпълнява тези дейности. В резултат на промените длъжността „*****“ станала излишна и изпразнена откъм трудови функции, което наложило закриването на 1,5 щатни бройки за тази длъжност и откриване на 1,5 щатни такива за длъжността „*****“, която била необходима. ТПО на ищеца, съобразено със здравословното му състояние, било прекратено на най-благоприятното основание – „съкращаване на щата“, а не поради дисциплинарно уволнение, основание за което било налице поради системни тежки нарушения на тр. дисциплина. Желанието на ответника да прекрати ТПО по най-благоприятния за

ищеца начин заради здравословното му състояние било видно и от това, че директорът не е образувал наказателно дело за нанесените от ответника тежки обиди, при това публично, което уронвало престижа и на самото детско заведение, не само на директора.

С оглед на горното се моли исковете да бъдат отхвърлени.

В съдебно заседание страните поддържат становищата си и молят да бъдат възприети от съда, всяка от тях претендира разноски.

Съдът, като взе предвид становищата на страните и като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, намери за установено от фактическа и правна страна следното:

За да бъде уважен искът по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ да се признае уволнението за незаконно, и като такова да бъде отменено, е необходимо ищецът да установи, че е работил по трудово правоотношение с ответника, и че същото е прекратено с посочената заповед. Оттам насетне в тежест на ответника е да установи законосъобразността на уволнението – че оспорената заповед е издадена от лице, носител на работодателската власт, че същата притежава изискуемите от закона реквизити, че е било налице посоченото в заповедта основание за прекратяване на трудовото правоотношение – че е налице надлежно взето от компетентен орган решение за съкращаване в щата, което да е било извършено към датата на уволнението на ищеца, както и че са спазени всички императивни разпоредби, от които зависи законосъобразността на уволнението, че на ищеца е било поискано да представи доказателства относно обстоятелството страда ли от заболявания, при които се ползва с предварителна закрила при уволнение, че са били изискани и дадени съответните разрешения в случай, че ищецът докаже да се е ползвал със закрила по чл. 333 от КТ.

В настоящия случай между страните не се спори, и от представените с исквата молба писмени доказателства – ДС към трудов договор № *****г., заверено копие от страници от тр. книжка на ищеца, и Заповед за прекратяване на ТПО № *****г., се установява, че между страните е съществувало ТПО, като ищецът е заемал длъжността „*****“, при 8-часов раб. ден, с ОМВ – 910 лева и ДТВ за ТСПО – 27 %. Със заповедта трудовото правоотношение с ищеца е прекратено на осн. чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ поради съкращение в щата, като в заповедта е разпоредено да се изплати обезщетение за неспазения срок от предизвестие 30 дни. В заповедта е отразено връчване при отказ в присъствието на двама свидетели, изрично посочени, на *****г.

Ищецът е представил ЕР на ТЕЛК № ***** от ***** зас. от ***** г., издадено от ТЕЛК ***** – П. при УМБАЛ „Пловдив“ АД, което не е оспорено от ответника. Видно от същото, ищецът е с призната трайно намалена работоспособност 50 % за общо заболяване: неинсулинозависим захарен диабет, като самото решение е постановено във връзка с искане на работодателя. Видно от съдържанието на решението, в същото е посочено, че лицето попада в „списъка на МЗ за съкращения“ и евентуална промяна в условията на труд би се отразила неблагоприятно „в смисъла на чл. 333 от КТ“.

Ответната страна представя искане до ТЕЛК, ***** към УМБАЛ „Пловдив“ АД и до Дирекция „*****“ – Пловдив, видно от които работодателят е поискал и мнението на ТЕЛК, и разрешението на ДИТ за уволнението на ищеца на посоченото основание. Самият ответник към исканията си е приложил ЕР № ***** от 2*****. от *****г. на ищеца, с което на същия ТЕЛК ***** – Пловдив при УМБАЛ „Пловдив“ АД определя 50 % трайно намалена

рабоеспособност за срок от три години за водеща диагноза – неинсулинозависим захарен диабет, с множество усложнения. диабетна полиневропатия.

С писмо от *****г. от ДИТ П. в отговорено на искане на работодателя, че не могат да се произнесат по исканото разрешение, преди да им се представи становище на ТЕЛК. Не се установява ново разрешение да е искано.

Следователно безспорно се установява, че ищецът е трудоустроено лице с трайно намалена работоспособност, 50 %, и на това основание се ползва от закрилата, уредена в чл. 333, ал. 1, т. 2 от КТ. Отделно от това, същият страда от неинсулинозависим захарен диабет – захарна болест, поради което се ползва и със закрила съгл. Наредба № 5/20.02.1987г. на МНЗ, за което е предвидена закрилата по чл. 333, ал. 1, т. 3 от КТ, За да бъде уволнен работник, ползващ се със закрила на тези основания, е задължително преди уволнението работодателят да вземе мнението на ТЕЛК и изричното разрешение на Дирекция „*****“. В конкретния случай е даден отказ от ДИТ от *****г. и отрицателно становище на ТЕЛК от *****г., като няма данни след получаване становището на ТЕЛК работодателят отново да е изискал от ДИТ разрешение за уволнението на ищеца, именно на соченото основание.

Ето защо само на това основание съгл. чл. 344, ал. 3 от КТ уволнението е незаконосъобразно и следва да бъде отменено, без да се разглежда спора по същество.

С оглед изхода на спора по главния иск основателен се явява и искът по чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност – „*****“ при ответника. В случая не е налице пречка за възстановяване ищеца на работа, тъй като същият е работил по безсрочно трудово правоотношение, а не по срочно такова, срокът на който да е изтекъл, като трансформирането или съкращаването на длъжността не е пречка за уважаване на този иск.

Ищецът претендира заплащане на обезщетение за оставане без работа за периода *****г. – *****г. в размер на 5778, 50 лева, на база БТВ от 1155, 70 лева. Установява се от представения фиш – л. **** от делото, че БТВ на ищеца, база за изчисляване на обезщетението, е именно в този размер. От извършената в последното с.з. от *****г. справка за регистрирани трудови договори в системата на НАП се установява, че от дата *****г. до *****г. вкл. ищецът няма такива. Ето защо обезщетение ще се присъди за този период, като за останалата част от периода искът ще се отхвърли като преждевременно предявен, тъй като оставането на ищеца без работа през същия е бъдещо несигурно събитие и обезщетение за останалата част от периода би могло да се присъди едва след изтичането на същия. За месеците *****г., *****г. на ищеца се следват по 1155,70 лева, общо 3467, 10 лева, като за 30.11 и за периода *****г., или за общо 7 работни дни се следват по 52, 53 лева на ден (1155, 70 лева, разделено на 22 броя работни дни съгл. фиша на л. *****от делото), или 367, 71 лева. Общият размер на обезщетението за оставане без работа за периода *****г. възлиза на 3834, 81 лева (три хиляди осемстотин тридесет и четири лева и осемдесет и една стотинки). Ето защо искът ще се уважи в този размер като за разликата до пълния предявен такъв от 5778, 50 лева (пет хиляди седемстотин седемдесет и осем лева и петдесет стотинки) ще се отхвърли.

С оглед изхода на спора и двете страни имат право на разноски – ищецът съобразно уважената част от искове, а ответника – съобразно отхвърлената такава.

В случая по делото са предявени три обективно съединени иска – по чл. 344, ал. 1, т. 1, т. 2 и т. 3 от КТ. Ищецът претендира разноски за адв. възнаграждение в размер на 1600 лева –

договор на л. 12 от делото, платени в брой. В договора е отбелязано, че сумата е изплатена в брой, поради което същият в тази си част има х-р на разписка. Доколкото не е уговорено друго в договора, следва да се приеме, че сумата е уговорена поравно за всеки от трите иска – по 533, 33 лева за исквете по чл. 344, ал. 1, т. 1 и 2 от КТ и 533, 34 лева за иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ вр. с чл. 86 от ЗЗД. Предвид цялостното уважаване на исквете по т. 1 и т. 2, на ищеца за тях ще се присъди по 533, 33 лева, общо 1066, 66 лева. Предвид частичното уважаване на оценяемите икове, за същите съразмерно с уважената им част ще се присъди 353, 94 лева, общо разноси на ищеца – 1420, 60 лева (хиляда четиристотин и двадесет лева и шестдесет стотинки).

На ответника съразмерно с отхвърлената част от исквете се следват разноси за адвокатско възнаграждение. Същият претендира такива в общ размер на 1588 лева, като само за оценяемите икове то възлиза на 878 лева, както е изрично посочено в договора на л. 19 – гръб от делото. Според отхвърлената част следващото му се такова възлиза на 295, 33 лева (двеста деветдесет и пет лева и тридесет и три стотинки).

При извършване на компенсация на разноските на страните, на ищеца ще се присъдят разноси в размер на 1 125, 27 лева (хиляда сто двадесет и пет лева и двадесет и седем стотинки), а на ответника разноси не следва да бъдат присъждани.

На основание чл. 78, ал. 6 от ГПК, вр. с чл. 1 и чл. 3 от Тарифата за държавните такси, които се събират от съдилищата по ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на ПРС държавна такса върху уважените икове, както следва: по чл. 344, ал. 1, т. 1 за отмяна на уволнението – 60 лева, по чл. 344, ал. 1, т. 2 от КТ за възстановяване на заеманата преди уволнението работа – 60 лева, и по чл. 344, ал. 1, т. 3 вр. с чл. 225 ал. 1 от КТ за присъждане на обезщетение за периода на оставане без работа – 153, 39 лева, общо 273, 39 лева (двеста седемдесет и три лева и тридесет и девет стотинки).

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ПРИЗНАВА уволнението на З. Н. Л., с ЕГН: *****, от гр. П., ул. „*****“ №***, с адрес за призоваване: гр. П., ул. „*****“ № ****, чрез адв. Б. П., извършено със Заповед № ***** г. на Директора на Детска ясла № *** „В. д.“, с адм. адрес: гр. П., бул. „*****“ № ***** В. М., с които трудовото му правоотношение е прекратено на основание чл. 328, ал. 1, т. 2 от КТ поради съкращение в щата, **ЗА НЕЗАКОННО И ГО ОТМЕНЯ**.

ВЪЗСТАНОВЯВА З. Н. Л., с ЕГН: *****, от гр. П., ул. „*****“ № *** на заеманата преди уволнението длъжност „*****“ в Детска ясла № **** „В. д.“, с адм. адрес: гр. П., бул. „*****“ № ***** , представлявана от Директора В. М.

ОСЪЖДА Детска ясла № **** „В. д.“, с адм. адрес: гр. П., бул. „*****“ № ***** , представлявана от Директора В. М. да заплати на З. Н. Л., с ЕГН: *****, от гр. П., ул. „*****“ № ***, с адрес за призоваване: гр. П., ул. „*****“ № ****, чрез адв. Б. П. сумата от **3 834, 81 лева** (три хиляди осемстотин тридесет и четири лева и осемдесет и една стотинки) – **обезщетение по чл. 225, ал. 1 от Кодекса на труда** за периода от

*****Г., в който период ищецът е останал без работа вследствие на незаконното уволнение, ведно със **законната лихва** върху главницата от датата на подаване на исковата молба – ***** до окончателното ѝ плащане, както и да му заплати сумата от **1 125, 27 лева** (хиляда сто двадесет и пет лева и двадесет и седем стотинки) – **разноски за адвокатско възнаграждение** по съразмерност и компенсация, като **ОТХВЪРЛЯ** иска по чл. 344, ал. 1, т. 3 от КТ вр. с чл. 225, ал. 1 от КТ за разликата над сумата от **3 834, 81 лева** (три хиляди осемстотин тридесет и четири лева и осемдесет и една стотинки) до пълния предявен размер от **5778, 50 лева** (пет хиляди седемстотин седемдесет и осем лева и петдесет стотинки) и за периода *****Г. – *****Г., като преждевременно предявен поради неизтичане остатъка от срока за оставане без работа.

ОСЪЖДА Детска ясла № **** „В. д.“, с адм. адрес: гр. П., бул. „*****” № *****, представлявана от Директора В. М. да заплати в полза на държавата, по бюджета на съдебната власт, по сметка на ПРС сумата от **273, 39 лева** (двеста седемдесет и три лева и тридесет и девет стотинки) – **държавна такса** върху уважените искове.

Решението подлежи на обжалване пред П. окръжен съд с въззивна жалба в двуседмичен срок от датата, на която е обявено, че ще бъде постановено – ***** Г., на основание чл. 315, ал. 2 от ГПК.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Пловдив: _____/п/_____